

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci vyžiadanej osoby **R. M.** v konaní o návrhu prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby podľa zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze na neverejnom zasadnutí konanom 23. marca 2017 v Bratislave prejednal sťažnosť vyžiadanej osoby R. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. februára 2017, sp. zn. 4Ntc/1/2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby R. M. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 24. februára 2017, sp. zn. 4Ntc/1/2017 podľa § 17 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 154/2010 Z. z.“) zobral R. M. do vydávacej väzby s tým, že táto bude spočívať do pominutia dôvodov väzby v jeho trestnom stíhaní vedenom na Okresnej prokuratúre vo Zvolene pod sp. zn. 3 Pv 487/16/6611 alebo do pominutia dôvodov výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody prípadne uloženého v tomto konaní.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil R. M. ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú 13. marca 2017 prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Tomáša Rosinu, advokáta so sídlom Kukučínova 20, 974 01 Banská Bystrica aj bližšie písomne odôvodnil.

Namietal, že z dokazovania nevyplýva, že by sa nezdržiaval na adrese svojho trvalého pobytu, resp. že by si nepreberal súdne zásielky. Nebol zastihnutý na úteku a ani z iného jeho správania nemožno vyvodit', že by sa skrýval. Naopak, trestnej činnosti sa nedopustil, riadne podniká a má dostatočný príjem. Pokiaľ využíval niektoré inštitúty procesného práva, takýto postup mu umožňoval zákon a nemôže mu to byť na ujmu. Poukázal aj na to, že v konaní nebol pribratý tlmočník do českého jazyka, hoci tento je jeho materinským jazykom a v Českej republike navštevoval aj základnú školu. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozhodnutia R 48/1994, III. ÚS 39/01, z ktorých vyplýva, že pribratie tlmočníka nezávisí od posúdenia orgánov činných v trestnom konaní (ďalej len „OČTK“) a nie je na ich voľnej úvahe, či jeho výsluch budú realizovať s tlmočníkom alebo bez neho. Aj v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 22. decembra 2005, sp. zn. 4 To 5/2004 sa uvádza, že je treba rešpektovať právo obvineného vnímať a vyjadrovať sa vo svojom materinskom jazyku aj vtedy, keď sa dá predpokladať, že obžalovaný ovláda český (v jeho prípade slovenský) jazyk, nakoľko nie je v pôsobnosti OČTK posudzovať, do akej miery a ako dobre obžalovaný ovláda jazyk, v ktorom sa vedie konanie.

Na podklade týchto skutočností vyžiadaná osoba najvyšší súd požiadala, aby napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z vydávacej väzby na slobodu.

Najvyšší súd postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie mu predchádzajúce a zistil, že **st'ážnosť vyžiadanej osoby nie je dôvodná.**

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju sudca krajského súdu do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrowanie.

Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním alebo ak bolo rozhodnuté, že sa európsky zatýkací rozkaz vykoná, vezme sudca krajského súdu túto osobu do vydávacej väzby, ak tak neurobil už sudca podľa odseku 1. Ak bolo o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodnuté podľa § 22 ods. 8, vezme osobu do vydávacej väzby sudca Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ak tak neurobil už sudca

krajského súdu podľa odseku 1 alebo podľa prvej vety tohto odseku.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. ak sa vyžiadaná osoba nachádza vo väzbe v súvislosti s jej trestným stíhaním slovenskými orgánmi, alebo sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody právoplatne uloženého slovenským súdom, príslušný sudca, po doručení originálu európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka,¹¹⁾ ak sa preklad vyžaduje, vezme vyžiadanú osobu do vydávacej väzby, ktorá bude spočívať. O rozhodnutí o vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby sudca vyrozumie príslušný ústav na výkon väzby alebo ústav na výkon trestu odňatia slobody.

Z obsahu spisového materiálu najvyšší súd zistil, že dňa 19. decembra 2016 vydala Krajská prokuratúra Linz na štátneho občana Slovenskej republiky R. M. európsky zatýkací rozkaz za účelom jeho vydania do Rakúskej republiky na trestné stíhanie pre prečin ťažkej krádeže vlámaním podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 5, § 129 ods. 1 č. 1 rakúskeho Trestného zákonníka, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

dňa 29. novembra 2016 mal v obci Tragwein vo vedomej a cielenej spoluúčasti s doteraz neznámymi spolupáchateľmi oprávneným zástupcom firmy Schütze – Schuhe GesmbH & CoKG cudzie hnutelné predmety, a síce celovo 1 873 kartónov vysokohodnotnej pracovnej obuvi (bezpečnostnej obuvi) v celkovej hodnote 180 000 €, teda vo výške mnohonásobne presahujúcej hodnotu 5 000 € s tým, že sa vlámal do budovy, a to tak, že vylomil platové okno na skladovej hale firmy Schütze s úmyslom seba alebo iného privlastnením týchto vecí neoprávnene obohatiť.

Popísaná trestná činnosť bola v európskom zatýkacom rozkaze kvalifikovaná ako organizovaná alebo ozbrojená lúpež s tým, že za ňu R. M. hrozí trest odňatia slobody až do výšky 3 (troch) rokov.

Keďže v danom čase sa vyžiadaná osoba nachádzala vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica (do ktorej bola z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por. vzatá uznesením Okresného súdu Zvolen z 11. decembra 2016, sp. zn. 0Tp/395/2016 pre podozrenie z prečinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.), bol 3. januára 2017 krajskému súdu doručený návrh prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici (ďalej len „prokurátor“) na vzatie R. M.

do vydávacej väzby podľa § 17 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. Súčasťou návrhu bol aj originál európskeho zatýkacieho rozkazu a ako najvyšší súd zistil, jeho podaniu predchádzalo zákonné poučenie podľa § 14 zákona č. 154/2010 Z. z.

Za týchto okolností **najvyšší súd konštatuje, že všetky formálne dôvody pre vzatie vyžiadanej osoby R. M. do vydávacej väzby boli naplnené.** Pokiaľ ide o namietané porušenie § 14 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. v spojení s § 28 Tr. por., t. j. porušenie práva na tlmočenie, najvyšší súd konštatuje, že **o tejto otázke bolo už právoplatne rozhodnuté uznesením krajského súdu z 27. januára 2017, sp. zn. 4Ntc/1/2017 v spojení s uznesením najvyššieho súdu zo 6. februára 2017, sp. zn. 3 Tost 3/2017 tak, že do konania sa tlmočník do českého jazyka nepriberá** (súdy vtedy poukázali na to, že ide o občana Slovenskej republiky, ktorý tu má trvalý pobyt od roku 1993, v Lučenci navštevoval časť základnej školy a celú strednú školu, tu získal vodičské a živnostenské oprávnenie, tu aj podniká, v iných trestných veciach o tlmočníka nežiadal, na výsluchu 27. januára 2017 sám uviedol, že po slovensky rozumie).

Keďže predmetnými rozhodnutiami je najvyšší súd viazaný, najvyšší súd sa uvedenou námietkou opätovne nezaoberal. Len kvôli úplnosti však najvyšší súd konštatuje, že **rozhodnutia, na ktoré vyžiadaná osoba poukazuje, boli založené na čiastočne odlišných skutkových okolnostiach** (vo veci R 48/1994 bol obvinený maďarskej národnosti a vôbec nebol poučený o práve na tlmočníka, vo veci sp. zn. III. ÚS 39/01 nebol obvinený štátnym občanom Slovenskej republiky, nebolo známe, ako dlho sa na Slovensku zdržiaval a pred vzatím do väzby nebol vypočutý kvôli jeho zdravotného stavu a neprítomnosti tlmočníka, vo veci sp. zn. 4 To 5/2004 boli vykonávané listinné dôkazy v češtine, hoci úradným jazykom je slovenčina).

Pokiaľ ide o jeho námietku vznesenú počas výsluchu z 24. februára 2017 o tom, že skutok, pre ktorý má byť vydaný do Rakúska nemôže naplňať znak organizovanej alebo ozbrojenej lúpeže, pri ktorej sa v zmysle § 4 ods. 3, ods. 4 písm. r/ zákona č. 154/2010 Z. z. nevyžaduje skúmanie obojstrannej trestnosti, najvyšší súd uvádza, že táto otázka sa pri rozhodovaní o vydávacej väzbe neposudzuje a bude predmetom prieskumu (v súvislostiach použitia § 22 ods. 3 až 5 v spojení s § 23 zákona č. 154/2010 Z. z.) pri rozhodovaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu (viď uznesenie najvyššieho súdu z 6. decembra 2010, sp. zn. 2 Tost 34/2010 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov

Slovenskej republiky pod por. č. 7/2012).

Keďže vyžiadaná osoba do dnešného dňa nedala súhlas na jej vydanie na trestné stíhanie do Rakúska (č. l. 185), resp. nebolo rozhodnuté, že sa európsky zatýkací rozkaz vykoná, postupoval krajský súd správne aj vtedy, keď v súlade s § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. preskúmal existenciu materiálnej podmienky vydávacej väzby (k tomuto vid' uznesenie najvyššieho súdu z 14. apríla 2016, sp. zn. 2 Tost 11/2016 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 13/2017) a správne si ustálil, že **v prípade R. M. obava zo zmarenia účelu konania podľa zákona č. 154/2010 Z. z. existuje.**

Aj najvyšší súd v tomto smere poukazuje na fakt, že **R. M. sa pohybuje mimo územia Slovenskej republiky a mimo tohto územia aj pácha trestnú činnosť.** Má jedenásť záznamov v registri trestov (aj keď väčšinou zahladených; č. l. 43 – 46), a to vrátane záznamov z Českej republiky a Spolkovej republiky Nemecko. Momentálne je stíhaný v Rakúskej republike a ďalšie tri trestné stíhanie sú voči nemu vedené na Slovensku (na Okresnom súde Rimavská Sobota sp. zn. 2 T 179/2014, na Okresnej prokuratúre Lučenec sp. zn. 2 Pv 43/17/6606, ako aj na Okresnej prokuratúre Zvolen sp. zn. 3 Pv 487/16/6611). Napokon aj tieto dôvody (okrem toho, že bol zastihnutý na ceste do Českej republiky) viedli len nedávno Okresný súd Zvolen k rozhodnutiu o jeho vzatí do útekovvej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Najvyšší súd sa stotožnil aj s tou časťou argumentácie krajského súdu, kde poukazuje na obštrukčné správanie sa vyžiadanej osoby. Ak by aj súd opomenul (mimochodom v slovenčine spísanú) požiadavku vyžiadanej osoby o tlmočníka, od 4. januára 2017, kedy bol R. M. ustanovený prvý obhajca – JUDr. Roman Haluška do 24. februára 2017, kedy krajský súd vydal napadnuté uznesenie, tento štyrikrát zmenil alebo žiadal vymeniť obhajcu (a to dokonca aj JUDr. Vladimíra Fídlera, ktorému len dva dni po udelení plnej moci túto – tesne pred výsluchom na krajskom súde odvolal; č. l. 83), aby sa sudcovi krajského súdu po výsluchu zveril, že vo veci bude aj naďalej konať obštrukčne, keďže do väzby ísť nechce (č. l. 97). Aj (s úsmevom) podávané námietky zaujatosti voči konajúcemu sudcovi postavené na evidentne vymyslených konštrukciách (č. l. 93, 143) nasvedčujú obave, že aj na slobode by R. M. mohol mariť konanie o európskom zatýkacom rozkaze.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti najvyšší súd nepovažoval sťažnosť vyžiadanej osoby R. M. za dôvodnú, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 23. marca 2017

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Gabriela Protušová